

פרשת תצוה - בגדי הכהן הגדול

פרשת תצוה מועילה מאוד לתיקון האדם ועבודת התשובה, וזאת משום שבפרשה זו התורה מדברת על בגדי הכהנים, וסגולתם של בגדי הכהונה לכפר אף על עוונות קשים ביותר. וכמו שמבואר בגמרא (זבחים פח, ב) שהטעם שנסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה (בפרשת צו, דכתיב "זאת תורת העולה" ידכ והז ("סידגבה תאו ורהא תא חק" רמאנ רכ רחאו, סימלשה חבזו משאהו, "תאטחה תרות תאז" ללמדנו שכמו שהקרבנות מכפרים, אף בגדי כהונה מכפרים.

והנה לכל כהן היו ארבעה בגדים - מכנסיים, כתונת, מצנפת ואבנט, ולכהן הגדול נוספו ארבעה בגדים מיוחדים - ציץ, חושן, אפוד ומעיל. וארבעת הבגדים המיוחדים לכהן הגדול מכוונים כנגד ארבעת העולמות: הליפתבש מיקלחה תעברא דגנכ וכו, הישעו הריצי, האירב, תוליציא -

המעיל מכוון כנגד עולם העשיה, שהוא התחתון שבכל העולמות, רובו רע והחושך שבו כפול ומכופל, והרשעים גוברים בו. וסגולת מעילו של הכהן הגדול להכניע את הקליפות הקשות השולטות בעולם העשיה.

ולכן תיבת 'מעיל' היא סופי התיבות של הפסוק: "וכל קרני רשעים אגדע" (תהלים עה, יא), לרמז שהמעיל מכניע את הקליפות הקשות והרשעים השולטים בעולם העשיה. וכן 'מעיל' הוא גם ראשי התיבות של הפסוק: "לבב עיקש יסור ממני" (תהלים קא, ד), אשר גם זה רומז על כוחו של המעיל להכניע את עיקשות ושרירות הלב שבחלק העשיה התחתון שבתוכי נפשו של כל אחד בפרטיות.

וכן נרמזת סגולת הכנעת הקליפות שבמעיל בפסוק בפרשתנו המדבר על צורת עשיית המעיל: "ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת, והיה פי ראשו בתוכו, שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו, לא יקרע" (שמות כח, לא-לב), והיינו כי ראשי התיבות של "לפיו סביב מעשה אורג" הוא שם בחינת הזכר (שבקליפה) (סמא"ל), וראשי התיבות של "תחרא יהיה לו לא יקרע" הוא שמה של בחינת הנקבה שבקליפה. עינכמ לזדגה ונהכה לש וליעמ היה ולא לכ תא רשא, (ת"ליל)

